

STĀ•Ā~Ā•, VZPOMĀ•NĀ•NĀ• A TROCHU LĀ•SKY...

StĀ™eda, 27 listopad 2019

DĀ›do, vyprĀ›vĀ›j mi svĀ© zĀ›Ā¾itky z vĀ›ilky!" "ChlapĀ•e, to byla opravdu straĀ›nĀ› hrĀ›za. Nechce se mi skoro o tom mluvit. RĀ›no jsme tam byli jĀ› a moje Ā•eta, kterĀ© jsem velel a asi stovka partyzĀ›nĀ›. CelĀ½ den se stĀ™Ā-lelo a stĀ™Ā-lelo, a veĀ•er jsme byli naĀ¾ivu jen jĀ› a moje Ā•eta. DruhĀ½ den pĀ™iĀ›li novĀ- partyzĀ›ni, zase se celĀ½ den stĀ™Ā-lelo a stĀ™Ā-lelo, a zase jsme veĀ•er byli naĀ¾ivu jen jĀ› a moje Ā•eta. A tak to bylo celou vĀ›ilku." "DĀ›deĀ•ku, vy jste ale byli hrdinovĀ©! A co to bylo za Ā•etu, kterĀ© jsi velel?"

"PopravĀ•Ā-!"

S pomocĀ- gynekologa specializovanĀ©ho na plodnost se jednĀ© Ā›jedesĀ›tiletĀ© Ā¾enĀ› podař™ilo porodit dĀ›cko.

KdyĀ¾ se dostala domĀ› z porodnice, vĀ›ichni pĀ™Ā-buznĀ- ji pĀ™iĀ›li navĀ›tĀ›vit, aby se podĀ›vali na novĀ½ pĀ™Ā-rĀ›stek v rodinĀ›. KdyĀ¾ chtĀ›jĀ- dĀ›cko vidĀ›t, novopeĀ•enĀ›j maminka povĀ›dĀ›:

"JeĀ›tĀ› ne."

O chvilku pozdĀ›ji se ptajĀ- znova a maminka zas: "JeĀ›tĀ› ne."

Za chvilku se ptajĀ- potĀ™etĀ- a maminka povĀ›dĀ›: "JeĀ›tĀ› ne, aĀ¾ bude plakat."

"A proĀ• aĀ¾ bude plakat?"

"ProtoĀ¾e jsem zapomnĀ›la, kam jsem ho dala!"

NastoupĀ- dĀ›ti do autobusu a obsadĀ- vĀ›jechna mĀ›sta. NastoupĀ- staĀ™eĀ•ek s hĀ›lkou, dĀ›ti ho ale nepustĀ- sednout a tak musĀ- stĀ›t. Autobus vjede do zatĀ›Ā•ky a staĀ™eĀ•ek se skĀ›cĀ- na zem.

Jeden chlapec mu Ā™Ā-kĀ›: "Kdybyste mĀ›l na tĀ© hĀ›lce od spodu gumiĀ•ku tak byste nespádl."

"Kdyby mĀ›l gumiĀ•ku tvĀ›j otec, tak by mohlo bĀ›t o jedno volnĀ© mĀ›sto na sezenĀ- vĀ›c."

UĀ¾ jste se nĀ›kdy zadĀ›vali na druhĀ© lidi stejnĀ©ho vĀ›ku s tĀ-m divnĀ½m pocitem: "Snad nevypadĀ›m tak staĀ™e!" Jestli ano, tak tenhle vtíp se vĀ›m bude urĀ›itĀ› IĀ-bit!

SedĀ›la jsem v Ā•ekĀ›rnĀ› svĀ©ho novĀ©ho zubař™e a prohlĀ›Ā¾ela si to tam. ZhlĀ©dla jsem i diplom, kterĀ½ uvĀ›idĀ›l celĀ© jmĀ©no svĀ©ho majitele. Najednou jsem si vzpomnĀ›la - vysokĀ½, hezkĀ½, tmavovlasĀ½ kluk stejnĀ©ho jmĀ©na se mnou chodil na gympl - uĀ¾ je to nĀ›jakĀ½ch 40 let. Ā½e by to byl tentĀ½Ā¾ chlapĀ-k, na kterĀ©ho jsem tehdy mĀ›la tajnĀ½ zĀ›lusk? KdyĀ¾ jsem ho vĀ›jak uvidĀ›la, rychle jsem podobnĀ© myĀ›lenky zahodila. Tento tĀ©mĀ› pleĀ›atĀ½, proĀ›edivĀ›lĀ½ muĀ¾ s vrĀ›sĀ•itĀ½m obliĀ•ejem, ten byl pĀ™Ā-liĀ› starĀ½, neĀ¾ aby mohl tehdy bĀ›t mĀ›m spoluĀ›Ā›kem. Nebo - Ā¾e by?

PotĀ©, co mi prohlĀ©dl zuby, jsem se ho zeptala, jestli nechodil na gymnĀ›zium Klementa Gottwalda.

"Ano. Ano, chodil jsem tam. Byl jsem jednĀ-m z nejlepĀ›Ā-ch," zapĀ™Ā™il se.

"A kdy jste maturoval?" zeptala jsem se.

OdpovĀ›dĀ›l: "V Ā›jedesĀ›tĀ©m Ā›estĀ©m. ProĀ• se ptĀ›te?"

"Tak to jste byl v mĀ© tĀ™Ā-dĀ›!" prohlĀ›sila jsem nadĀ›jenĀ›.

Pozorně si mě zaal prohláset. A pak se ten hnusný, starý, vráskyitý chlap zeptal: "A co jste učila?" "Tatá-á-á-
mě kousla!"

"Patě- ti to, kolikrát ti mám kat, že nemáš chodit k těm kleci?"

d@niela :-)))